

SINT

JOZEF

DOORD

75

jaar!

colofon

Jubileummagazine 75 jaar
Sint Jozefoord
Uitgave: april 2026

REDACTIE

Marieke Mombarg, hoofdredactie
Lonneke van Asseldonk, eindredactie

VORMGEVING EN DRUKWERK

Heleen van Beurden, Buro Heleen
Drukkerij Zalsman

INTERVIEWS EN TEKSTEN

Marieke Mombarg, Sint Jozefoord
Janneke Verbaarschot - Van der Loo,
uitdepaz

FOTOGRAFIE

Janneke Verbaarschot - Van der Loo,
José Schuurmans, Doroté van der
Heijden, Knapdier.nl, Archief Sint
Jozefoord

BRONNEN ARTIKEL P. 6-8

Peter van Nistelrooij. BHIC, Paul
Huismans. Caspers, Charles, *In alles de
liefde. Twee eeuwen Congregatie Dochters
van Maria en Joseph (1820 - 2020)*,
Baarn 2021. Heemkundewerkgroep
Nuwelant, *Goei Volk. De Nulandse hei en
haar bewoners van 1800 tot nu*, Nuland
2008. Huberts, Willem, *Soli Deo,
Wouter Lutkie (1887 - 1968). Biografie
van een priester-fascist*, Nijmegen 2022.
Molengraaf, Andries, *Geroepen en
toegewijd. 190 jaar liefdewerk door de
zusters van de Congregatie van Maria en
Joseph*, 's-Hertogenbosch 2010. Smits,
Jan, *Vademecum van religieuzen en hun
kloosters in Noord-Brabant*, Alphen aan
de Maas 2010.

Met dank aan iedereen die zijn of haar
verhaal heeft gedeeld, of op een andere
manier heeft bijgedragen aan dit
magazine. Speciale dank aan Peter
van Nistelrooij voor zijn bijdrage aan
het artikel 'In alles de liefde', en zuster
Magdalenie en zuster Joantini voor
hun openhartigheid in 'Een gelofte
voor de eeuwigheid'.

© 2026 Stichting Sint Jozefoord.
Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd zonder voorafgaande
toestemming.

INHOUD

10

3 Voorwoord

4 In alles de liefde
Het ontstaan

7 Mooie herinneringen
Een terugblik

8 Door de jaren heen
Tijdlijn

10 Een gelofte voor de eeuwigheid
Interview zusters

14 Samen Sint Jozefoord
Verbinding in actie

16 Betekenisvol Leven en Werken
Onze visie, ons verhaal

19 Mooie herinneringen
Een terugblik

20 Samen Sint Jozefoord
Verbinding in actie

22 Verbonden met het dorp
Midden in het lokale netwerk

16

22

Voorwoord

75 jaar Sint Jozefoord. Wat een mijlpaal is dat! Het is een jubileum waar ik ontzettend trots op ben. Trots op alle medewerkers, vrijwilligers, mantelzorgers, bewoners en cliënten. Samen ontwikkelden we onze organisatie tot een echt 'thuis' voor iedereen, waar 'Betekenisvol Leven en Werken' op nummer 1 staan.

De wereld en ook de zorgwereld zijn ontzettend veranderd en het vraagt veerkracht om daarin mee te gaan en keuzes te maken voor de toekomst. Ik ben ervan overtuigd dat Sint Jozefoord daar heel goed in slaagt. Dat komt omdat we het samen doen en denken in kansen, niet in beperkingen. Wij zetten de poorten van Sint Jozefoord letterlijk open voor iedereen die wil en kan bijdragen aan een fijne leefgemeenschap. Inwoners uit de omgeving zijn welkom en we zijn er voor elkaar. Dat vind ik fantastisch om te zien. We zijn echt een ontmoetingsplek in de samenleving en wat mij betreft worden we dat nog veel meer.

Die brede maatschappelijke positie past bij de drijfveren van de stichters van Sint Jozefoord: de congregatie van de Dochters van Maria en Joseph. *In alles de liefde* is het motto en daaraan gaven zij de afgelopen twee eeuwen gehoor in de vorm van goede zorg en goed onderwijs voor iedereen.

Het is heel bijzonder dat er nog zusters in ons midden zijn die de eerste dag van Sint Jozefoord hebben mee-gemaakt. Zij vertellen graag over hoe het vroeger was en hoe het veranderde tot wat het nu is. Van gesloten katholiek bejaardenoord tot een organisatie die midden in de samenleving staat, waar zingeving en traditie belangrijk zijn. Ook daar is veerkracht voor nodig.

De verhalen van toen, nu en de toekomst komen tot bloei in dit speciale jubileummagazine over 75 jaar Sint Jozefoord. Ik wil alle medewerkers, vrijwilligers, mantelzorgers, bewoners en cliënten ontzettend bedanken voor hun inzet en betrokkenheid. Het is feest en dat gaan we samen vieren!

Marjolein Verstraeten

Bestuurder Sint Jozefoord

Er was eens... De oorsprong van Sint Jozefoord lijkt op een sprookje. We gaan terug naar 's-Hertogenbosch in de 19de eeuw. Een middeleeuws ogende stad met smalle steegjes, brede grachten, bastions en hoge wallen. Stel je het geluid voor van hoefslagen, handkarren en ruik daarbij de geur van bierbrouwerijen. Volop handel en levendigheid.

Het Moederhuis aan de Choorstraat in 1900

Pastoor **Jacobus Antonius Heeren**

Dat klinkt idyllisch, maar de stad had ook een ander gezicht. Er was veel armoede. Veel vrouwen verloren hun mannen die sneuvelden in militaire dienst of door ziekten. In de grote gezinnen moesten er veel monden worden gevoed en kinderen werden de straat op gestuurd om eten te zoeken en te bedelen.

Het verhaal gaat dat Petronella Coppens, een welgestelde Bossche vrouw, zich in die tijd bekommerde over het lot van een meisje, uit een arm gezin, dat op straat gezet was omdat er dan een mond minder te voeden was. Petronella gaf het meisje onderdak en eten. Een aantal rijke vrouwen volgde haar voorbeeld en nam ook meisjes op in het gezin.

In de jaren daaropvolgend kwam Jacobus Antonius Heeren in beeld. De geboren Bosschenaar studeerde filosofie en theologie in Leuven en werd in 1799 tot priester gewijd. Als kapelaan in de Sint Jacobsparochie zag ook hij de armoede in de stad. Hij voelde de roeping om hulp te bieden aan armen, wezen en daklozen. In navolging van de activiteiten van de rijke vrouwen, richtte hij de congregatie Dochters van Maria en Joseph op. Op 7 juli 1820 was de officiële start. Die dag in juli was de feestdag van 'Onze lieve vrouw, de Zoete moeder van 's-Hertogenbosch'. Een dag die de verbondenheid met de stad en de katholieke grondslag benadrukte.

Bij de oprichting van de congregatie was Anna Catharina van Hees nauw betrokken. Zij was de eerste algemene overste van de congregatie, die bestond uit een collectief van vrouwen, geïnspireerd door hun geloof én hun intrinsieke wens om hulp te bieden aan mensen in nood. Hun motto: In Omnibus Charitas: In alles de liefde. De gemeenschap werd bekend onder de naam 'Zusters van de Choorstraat'. Het pand aan deze straat in 's-Hertogenbosch was de eerste locatie van de Dochters van Maria en Joseph.

De betrokken vrouwen hadden een actieve, maatschappelijke rol. Ze organiseerden armenzorg, verzorgden zieken en trokken door de wijken om de

allerarmsten te helpen. Voor die tijd was het heel bijzonder dat vrouwen aan de leiding stonden. Overste Van Hees kreeg grote autonomie van pastoor Heeren. Er waren wel kloosters met vrouwen hoog in de hiërarchie, maar buiten een klooster, in een congregatie, was dat ongewoon. De vrouwen bestuurden in latere jaren ook delen van de lokale samenleving, zoals scholen, weeshuizen en ziekenhuizen.

De congregatie begon klein, maar groeide snel door het gebrek aan onderwijs en zorginstellingen in de regio. Nieuwe huizen openden in Schijndel, Veghel, Oirschot en Tilburg. De Dochters van Maria en Joseph kenmerken zich door hun eenvoud, discipline en liefdevol handelen. Vanaf 1840 vond een professionaliseringsslag plaats. De congregatie richtte scholen, weeshuizen en ziekenzalen op. De opleiding van de zusters werd formeler met vaste lesmethoden en lessen in verpleegkunde en pedagogiek.

De bijdrage van de congregatie aan de Brabantse samenleving is enorm geweest. De taken die gemeenten lieten liggen en priesters

In alles
de liefde

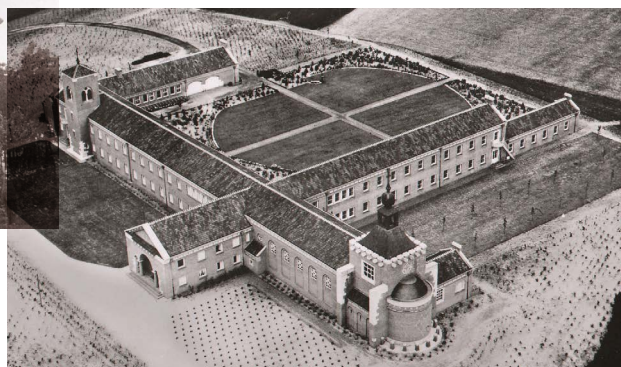
HET ONTSTAAN

niet aan konden, werden vol passie opgepakt door de zusters. Begin 20ste eeuw ontstond er een praktisch probleem: de zusters die vanaf het prille begin betrokken waren, werden ouder. Na jarenlang werkzaam te zijn geweest als onderwijzeres en verpleegkundige, hadden zij zelf zorg nodig. En in hun eigen huizen was geen rustige ruimte om zieke of oudere zusters te ontvangen. Ze bouwden daarom in 1913 een klooster naast de kerk in Nuland. De jongere zusters vonden dat hun oudere leden een moderne locatie verdienden met liefdevolle, geestelijke zorg binnen de gemeenschap. Na WO II werd het moderne verzorgingshuis in Nuland gerealiseerd: Sint Jozefoord.

De oorspronkelijke bewoners van het landgoed Duyn en Dael waren de welgestelde meneer en mevrouw Ras. Zij woonden in een grote villa grenzend aan de landerijen waar nu de panden van Sint Jozefoord staan. Ook priester Lutkie woonde op het landgoed. Toen hun woning in WO II door oorlogsgeweld werd verwoest, vingen de zusters van de congregatie de katholieke familie op. Als dank voor hun barmhartigheid bood het koppel het landgoed na de oorlog aan voor verkoop aan de congregatie. Wel was er een kleine voorwaarde: de Rassen wilden zelf graag een plek op Sint Jozefoord en priester Lutkie moest op het landgoed kunnen blijven wonen.

Landgoed Duyn en Dael

Sint Jozefoord

De congregatie ging akkoord en in 1951 werd gestart met de bouw van Sint Jozefoord. De zusters van de congregatie lieten zelf het gebouw ontwerpen en namen de leiding bij de bouw. Het werd een kloosterlijk verzorgingshuis met een kapel, gemeenschappelijke eetzaal, slaapzalen en ziekenkamers afgestemd op het leven van religieuzen. Het gebouw was van alle moderne technieken voorzien. Zo was er een geluidsinstallatie, er was overal stromend water en zelfs een lift. En er werden bomen geplant. De zaailingen met hun twijgen groeiden uit tot de weelderige bomenpracht die het landgoed nu de serene uitstraling geeft. Priester Lutkie bleef in zijn eigen huis naast het verzorgingshuis wonen tot hij in 1968 overleed. De ruïne daarvan staat nog altijd op het terrein.

In 1952 opende Sint Jozefoord haar deuren en werden de eerste senioren opgevangen. Dat waren zusters uit het kloostertje in Hintham (destijds gemeente Rosmalen). Al in 1955 vindt er een eerste uitbreiding plaats, omdat de bestaande woonruimten allemaal bezet zijn. De Dochters van Maria en Joseph zijn tegen deze tijd niet meer de enige bewoners. In de jaren die volgen nemen vijftien congregaties hun intrek.

De intredingen van zusters in kloosters en congregaties nemen af in de jaren '70 en '80. Bij Sint Jozefoord ontstaat steeds meer onderbezetting. Om de organisatie levensvatbaar te houden wordt rond de eeuwwisseling een belangrijke keuze gemaakt. Ouderen van buiten de kloostergemeenschappen en congregaties zijn welkom om te komen wonen bij Sint Jozefoord. In 2008 gaat het roer helemaal om en zet Sint Jozefoord de deuren open voor alle ouderen ongeacht hun levensbeschouwing.

Nu, 75 jaar later, wonen er nog vijftien zusters* in het prachtige pand, waarvan vijf zusters van de congregatie Dochters van Maria en Joseph. Ruim vijfhonderd ouderen krijgen ondersteuning en zorg van Sint Jozefoord. Zowel mensen die hun thuis hebben bij Sint Jozefoord als mensen die wonen in de omliggende dorpen. De initiële doelstelling van de congregatie om zorg te bieden aan hulpbehoevenden blijft voortbestaan in Nuland. Nog steeds vinden bewoners *In alles de liefde!*

* Het aantal zusters betreft de situatie op het moment van schrijven.

EEN TERUGBLIK

DE REVUE

November betekende vroeger: tijd voor de jaarlijkse revue voor Zuster Leonarda en Zuster Toos, die op dezelfde dag jarig waren. Medewerkers dosten zich uit en niets was te gek. Pyjama's, maskers op het achterhoofd, alles kon! Ik stond er elk jaar tussen. Het was lachen en vooral samen genieten.

“ Henriëtte Schouten

BREIEN EN HAKEN

Op mijn vijftiende kreeg ik mijn eerste baan bij Sint Jozefoord, in de keuken. De zusters leerden mij: 'Het oog wil ook wat'. Dat heb ik later ook weer aan mijn kinderen doorgegeven. Toen ik later trouwde, maakten we foto's op de trap en in de tuin van Sint Jozefoord. Na ons huwelijk zijn de zusters aan het breien en haken geslagen. Ik heb dan ook veel gebreide mutsjes, sokjes en jurkjes cadeau gekregen!

“ Jeanne Moon

MOOIE HERINNE RINGEN

HUWELIJK

JARIG OP JOZEF DAG

Sommige momenten blijven je altijd bij. Zo was collega Jo uit de centrale keuken jarig op Jozefdag (19 maart). De zusters maakten er een spektakel van: in polonaise, met mondharmonica voorop, zingend en klappend. Zo werd Jo echt in het zonnetje gezet.

“ Henriëtte Schouten

PIANO

Met Sint Jozefoord heeft onze familie een bijzondere binding. Mijn tante, Zuster Generosa, woonde en werkte er vanaf het begin. Ze was een goede organiste en onze ontmoetingen waren altijd een feest. In de kapel werd later de dochter van mijn jongste zus gedoopt. En ook nu kom ik er nog vaak: als vrijwilliger speel ik piano voor de bewoners. Ik hoop dat mijn tante iets meekrijgt van de muziek die ik ook voor haar speel.

“ Karel de Rooij

Al 75 jaar beweegt Sint Jozefoord mee met de tijd. In deze tijdlijn wordt zichtbaar hoe zorg, aandacht en verbondenheid zich door de jaren heen hebben ontwikkeld.

1951

1951

Eerste steenlegging
Op 18 april start de bouw van een kloosterbejaardenoord voor de congregatie Dochters van Maria en Joseph, zusters van de Choorstraat. Ter herinnering is aan de buitenkant van de kapel een steen ingemetseld.

1958

Eerste leken komen werken
De eerste niet-religieuze mensen komen werken op Sint Jozefoord, eerst in de keukens en bij de receptie. Gaandeweg ook steeds vaker in de verzorging.

2008

De deuren verder open
Vanaf dit jaar zijn ook niet-kloostergebonden ouderen welkom. Sint Jozefoord ontwikkelt zich tot een plek voor iedereen.

2012

Eerste kerstmarkt 'Jozefoord bij kaarslicht'
In december 2012 organiseert Sint Jozefoord de eerste kerstmarkt. Een jaarlijks terugkerend evenement dat inmiddels honderden bezoekers trekt.

2012
PREZO goud

2020

Coronapandemie
Tijdens de coronapandemie waren de deuren van Sint Jozefoord tijdelijk gesloten voor fysiek bezoek. Met de komst van het 'Praathuys' konden bewoners en hun familie elkaar op een veilige manier ontmoeten achter een glazen wand.

2023

Betekenisvol Leven en Werken
Met de opening van Parkzicht en Duyn en Dael in juni 2023 krijgt Betekenisvol Leven en Werken echt vorm. Later dat jaar starten twee nieuwe teams en komen er achttien bewoners wonen, op een plek waar alles draait om wie iemand is als mens.

2023
PREZO cliëntveiligheid

2025

Samen verder
In 2025 en 2026 groeit Betekenisvol Leven en Werken door bij Sint Jozefoord. Dit gebeurt zorgvuldig en samen met alle betrokkenen. Woongroep Zicht op Nuland (2e verdieping) trapt af.

2025

Buurtverbinders
In juni komt de eerste buurtverbinder wonen op Sint Jozefoord. Later dit jaar volgen er nog vier, waarvan twee in het dorp Nuland. Zo brengen zij bewoners en het dorp dichterbij elkaar.

2026

2026

75 jaar Sint Jozefoord
We vieren 75 jaar Sint Jozefoord: een jubileum vol herinneringen, verbinding en betekenis.

Het **PREZO-keurmerk** is een onafhankelijk kwaliteitskeurmerk voor zorgorganisaties. Het laat zien dat zij aantoonbaar werken aan goede, veilige en steeds betere zorg.

EEN GELOFTE VOOR DE EEUWIGHEID

Zuster Magdalenie en zuster Joantini brengen hun oude dag door in de weelderige omgeving van Sint Jozefoord. Niet veel mensen maakten WO II, de eeuwwisseling én 2026 mee. Deze zusters wel. Ze zagen veel veranderen, herinneren zich nog goed de stichting van Sint Jozefoord en genieten daar nu van welverdiende rust. Ze vertellen hun verhaal.

B

ijna hun hele leven zijn zij aangesloten bij een tweehonderd jaar oude, katholieke gemeenschap: de congregatie Dochters van Maria en Joseph, ook bekend als de Zusters van de Choorstraat. Deze congregatie legde de eerste steen van de locatie Sint Jozefoord in 1951. Het motto van hun geloofsgemeenschap, *In Omnibus Charitas* (In alles de liefde), wordt door de zusters letterlijk op het lijf gedragen. Om hun nek blinkt een prachtige ketting met het symbool van de congregatie, de levensboom. Vol trots omklemmen de vrouwen hun hanger als we samen in het verleden duiken.

De eeuwige gelofte

Zuster Joantini is 104 jaar oud. Als jonge vrouw deed zij de eeuwige gelofte, nadat zij zich aansloot bij de Dochters van Maria en Joseph. Zij vertelt: “Ik wilde me graag inzetten voor mensen, kinderen in het bijzonder, die hulp nodig hadden. De Zusters van de Choorstraat zetten zich specifiek in voor zorgbehoevenden en het onderwijs. Dat is onze bestaansreden. Het leven als zuster bij die congregatie sprak me erg aan. Het was wel een belangrijke levenskeuze die je maakte, daarom doorliep je eerst een proeftijd; je was dan novice. Zo deed je ervaring op en kreeg je de kans om weloverwogen te beslissen of je je werkelijk voor de eeuwigheid wilde verbinden.”

Verbondenheid met de congregatie Dochters van Maria en Joseph

Voor zuster Magdalenie verliep haar toetreding op een vergelijkbare manier. De kwieke 98-jarige vrouw zag als meisje in haar omgeving vrouwen die al lid waren van de congregatie. Zuster Magdalenie: “Ik had al twee zusjes en een tante die bij de congregatie aangesloten waren. Hun verhalen spraken me aan en ik wilde in hun voetsporen treden.” Haar sterke wil zorgde ervoor dat ze ook werkelijk bij de Dochters van Maria en Joseph terecht kwam. Ze vertelt: “Als je in het klooster wilde of zuster wilde zijn in een congregatie, besprak je dat met de pastoor. Hij wilde eigenlijk dat ik me bij een andere congregatie aansloot. Ik vertelde hem dat ik me daarmee niet verbonden voelde. Dat gevoel had ik wel heel sterk bij de congregatie waar ik nu bij hoor.”

“Hij wilde eigenlijk dat ik me bij een andere congregatie aansloot”

“Onze congregatie stond aan de wieg van het doven- en blindeninstituut”

Dove en blinde kinderen

Door de jaren heen verhuisden beide zusters een aantal keer. Montfort, Beverwijk, Eindhoven en Hintham waren enkele van de locaties waar de zusters woonden en werkten. Ze verbleven niet op dezelfde locaties en deden allebei andere werkzaamheden. Zuster Joantini: “Ik heb altijd met dove en blinde kinderen gewerkt. Ik vond dat heel fijn om te doen. De tijd was anders dan nu. Er waren heel veel kinderen met een hoor- of zichtbeperking en daarvoor was buiten de congregatie geen gerichte zorg of passend onderwijs. Bij ons vonden zij een plek en troffen zij andere lotgenoten. Onze congregatie stond ook aan de wieg van het doven- en blindeninstituut in Sint-Michielsgestel en we doen nog altijd missiewerk voor dove en blinde kinderen in Indonesië. Als ik de kans had gehad, was ik er graag eens heen gegaan.”

Koken voor de zusters

Zuster Magdalenie was kok. Dat was een richting die zij helemaal niet voor zichzelf had bedacht. Zij vertelt: “Ik was niet opgeleid om te koken en ik had graag voor kinderen willen zorgen, maar ik kreeg een plek in de keuken. Al die jaren dat ik actief was bij de congregatie was dat mijn werk. Dat vond ik prima. Ik heb op een aantal verschillende plekken gewerkt, waaronder lang bij de paters van Scheut en ook hier op Sint Jozefoord heb ik nog in de keuken gestaan. En nu wordt hier voor mij gekookt!”

Zuster Joantini met kinderen

Van habijt naar burgerkleding

De zusters droegen in de beginjaren nog een habijt met een grote kap. In de jaren '60 veranderde dat. De vrouwen moesten burgerkleding gaan dragen. Zuster Magdalenie vond dat jammer: “We kregen kleedgeld om ‘gewone’ kleding te kopen. Ik vond dat echt heel erg. Het was zo fijn om een uniform te hebben waaraan je ons als zuster herkende en waaruit onze geestelijkheid bleek. Nu ben ik eraan gewend, maar het heeft me best een tijdje verdriet gedaan.”

Tijden veranderen

De twee dames zien er inderdaad uit zoals andere seniore vrouwen. Alleen het zilveren symbool om hun halzen is onderscheidend. Hoe bevalt het de zusters tussen de ‘gewone’ mensen? Zuster Magdalenie: “Heel goed! Ik vind het ontzettend fijn bij Sint Jozefoord. De medewerkers zijn ontzettend aardig en er is een goede sfeer onderling. Tijden veranderen en het is voor mij geen probleem om medebewoners te hebben die niet bij een congregatie of andere katholieke gemeenschap aangesloten zijn geweest.” Zuster Joantini: “Ik ben blij dat ik vanuit de cliëntenraad tien jaar lang iets heb kunnen betekenen voor zusters en bewoners van Sint Jozefoord.”

Een eigen kamer

Zuster Magdalenie heeft de veranderingen van heel dichtbij meegemaakt. Ze woont al op Sint Jozefoord sinds 1992. Ze vertelt: “Vroeger gingen hier alleen zusters heen. Alle zusters hadden hun eigen kamertje met daarin alleen een bed. Daar waren ze ook enkel om te slapen. Er waren veel gezamenlijke activiteiten, missen en diensten, en daar nam iedereen aan deel. Nu heeft iedereen ook zijn eigen kamer, maar dat is heel anders.” Zuster Joantini: “Ik wandel ook graag buiten. Het is zo prachtig hier.”

Een warme band met de zusters van het Moederhuis

Op Sint Jozefoord wonen nu 172 mensen, waarvan nog vijftien zusters* uit diverse congregaties. Het aantal zusters neemt af. Voor de gelovigen zijn er nog altijd diensten en de zusters hebben nog een warme band met de zusters van het Moederhuis. Zuster Joantini: “We kunnen hier nog altijd missen en diensten bijwonen, dat vind ik heel fijn. We hebben zelfs een eigen organist. Er zijn ook veel burgers die niet in een congregatie hebben gezeten, die de diensten bijwonen. Iedereen is welkom.” Over het contact met ‘Den Bosch’ vertelt zuster Magdalenie: “We hebben nog veel contact met de zusters van ons moederhuis, en gaan daar regelmatig heen als er iets te vieren of te doen is. En dat is vaak!”

De gelofte voor de eeuwigheid past letterlijk bij de zusters. Ze werkten hard, gaven veel zorg en liefde aan de medemens en boden altijd een luisterend oor. Decennia later doen ze dat laatste nog altijd met veel plezier. Zuster Magdalenie verwoordt het goed: “Werken en verzorgen doe ik niet meer, maar als iemand om een praatje verlegen zit of ik een handje kan helpen, dan help ik natuurlijk graag!”

Zuster Magdalenie in keukenhabijt

Zuster Joantini in habijt

* Het aantal zusters betreft de situatie op het moment van schrijven.

Samen Sint Jozef oord

VAN BEWONER TOT BUURT-
VERBINDER, VAN MEDEWERKER
TOT VRIJWILLIGER: SAMEN
MAKEN ZIJ SINT JOZEFOORD.
DOOR HUN BETROKKENHEID
IS SINT JOZEFOORD EEN PLEK
WAAR MENSEN ZICH GEZIEN
VOELEN EN WAAR SAMEN
LEVEN, WERKEN EN ZORGEN
CENTRAAL STAAN.

NINA
woonbegeleider

"Ik ondersteun bewoners in het dagelijks leven, zodat zij hun leven kunnen blijven leven volgens hun eigen normen en waarden. Om dit waar te kunnen maken, zijn hun naasten nauw betrokken. Als ik een bewoner zie lachen of merk dat iemand zich op zijn gemak voelt, dan weet ik: hiervoor doe ik het."

MARTIJN
clustermanager

"Mijn rol is zorgen dat de mensen in mijn team de ruimte hebben om hun werk goed te doen. Samen maken we Sint Jozefoord tot een plek waar iedereen zich gezien, gehoord en welkom voelt."

MEVROUW VERHOEVEN
bewoonster

"Hier word ik gezien zoals ik ben, als mens. Samen met de mensen om mij heen bepaal ik zoveel mogelijk hoe mijn dag eruitziet. Dat samenleven en naar elkaar omkijken maakt Sint Jozefoord voor mij echt een thuis."

JEANNETTE
wijkverpleegkundige

"Met mijn ondersteuning en zorg kunnen mensen zo zelfstandig mogelijk in hun vertrouwde thuis blijven wonen. Mijn collega's en ik kennen de straten en de mensen, en de mensen kennen ons. Een vertrouwd gezicht aan de deur is voor mensen heel prettig."

HENK
cliënt dagbesteding

"Het is hier hartstikke gezellig. Ik kan hier mezelf zijn en doen waar ik zin in heb. De ene keer knap ik een kist op voor op het terras, en de andere keer drink ik een kop koffie met een oude bekende."

JAN HEIN
vakman technische dienst

"Mijn werk zie je misschien niet altijd, maar je merkt het wel. Samen zorgen we ervoor dat bewoners én collega's zich prettig en veilig voelen. Dat gevoel van samen doen, dát is Sint Jozefoord voor mij."

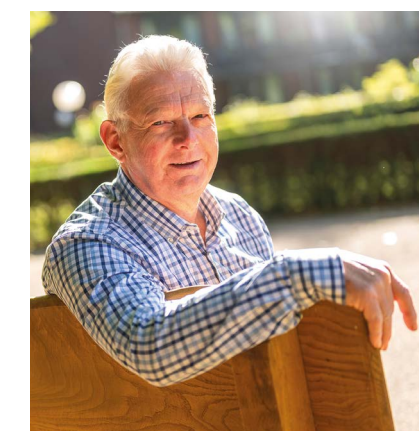
ILSE
werkbegeleider restaurant en catering

"Het restaurant is meer dan een plek om te eten; het is een ontmoetingsplek voor bewoners, medewerkers, vrijwilligers, familie én de buurt. Ik vind het fijn dat ik, samen met mijn collega's, kan bijdragen aan deze plek waar iedereen zich welkom voelt."

GERRIE
vrijwilliger

"Twee middagen per week fiets ik met bewoners op de duo- of rolstoelfiets. Het maakt hen én mij blij, en dat is waar het voor mij om gaat: deze waardevolle momenten."

Betekenis vol leven en werken

Bij Sint Jozefoord geloven we dat ieder mens ertoe doet. Altijd. Bewoners en cliënten, familie en naasten, mantelzorgers, medewerkers en vrijwilligers: samen vormen we het hart van Sint Jozefoord. Elke dag opnieuw werken we aan iets dat heel eenvoudig klinkt, maar van onschatbare waarde is: een mooie dag. Een dag waarop iemand zich gezien voelt.

Thuis. Veilig. Verbonden.

VAN ZORG NAAR WELZIJN

Goede zorg is belangrijk. Maar kwaliteit van leven gaat verder dan professionele ondersteuning alleen. Een leven voelt pas écht betekenisvol wanneer je je verbonden voelt met anderen, invloed hebt op je eigen dag en kunt zijn wie je bent.

Daarom kiezen we bij Sint Jozefoord ervoor de focus te leggen op welzijn. Goede zorg is daar een onderdeel van. We kijken naar wat iemand kan, wil en nodig heeft. Zo blijft er voor bewoners en hun naasten ruimte om het leven te leven zoals zij dat zelf graag willen. Met ruimte voor contact en voor alles wat het leven waardevol maakt. We ondersteunen mensen waar nodig en laten los waar het kan.

Zo heeft een bewoonster op woongroep Zicht op Nuland een groot deel van haar leven het huishouden verzorgd. Ook nu ze bij Sint Jozefoord woont, blijft dit een onderdeel van haar leven. Ze doet zelf haar was en poetst samen met de huishoudelijke medewerkers de woongroep. Een mooi voorbeeld van blijven doen wat je wilt en kunt.

Deze beweging van zorg naar welzijn sluit ook aan bij de wens om zo lang mogelijk thuis te blijven wonen en leven, met ondersteuning vanuit de omgeving. Sint Jozefoord ziet zichzelf als een onderdeel van deze omgeving, bijvoorbeeld met wijkverpleging of huishoudelijke hulp thuis.

WAT IS BETEKENISVOL LEVEN?

Betekenisvol leven betekent: je leven kunnen blijven leven op jouw manier. Met je eigen ritme, gewoonten en voorkeuren. Met respect voor jouw karakter en levensverhaal.

Op onze woongroepen draait het om je thuis voelen en ertoe doen. Een plek waar je jezelf mag zijn, waar we aansluiten bij wat voor jou belangrijk is en waar je wordt gezien en gehoord. Het dagelijks leven gaat hier zoveel mogelijk door. Van de ochtendroutine tot favoriete uitstapjes. Van kleine momenten tussendoor tot fijne herinneringen om te koesteren. Juist dát kan groots voelen.

Familie, mantelzorgers, vrienden en burens horen daar vanzelfsprekend bij. Zij blijven actief betrokken bij de dagelijkse verzorging, bij activiteiten, het gewone samenzijn en alles wat de dag kleur geeft. Samen koken, een spel spelen, koffiezetten of muziek draaien. Op steeds meer woongroepen wordt met familie gesproken over hoe we met elkaar samenwerken en welke rol familie speelt in het leven van hun dierbare en op de woongroep. De huiskamer is van iedereen; familie en naasten worden van harte uitgenodigd zich hier thuis te voelen. We zien steeds vaker dat familie zelf de keukenkastjes opentrekt en bijvoorbeeld koffie of thee zet. Voor zichzelf, hun naasten en ook voor andere bewoners en medewerkers. Familieleden koken mee met de maaltijden en dekken de tafels. Juist die kleine dingen maken het verschil. Ze laten zien: iedereen doet ertoe. Dit is van grote waarde voor ieder mens.

VERBINDING IN EN MET DE BUURT

Betekenisvol leven stopt niet bij de voordeur van Sint Jozefoord. Een sterke lokale leefgemeenschap, waarin mensen elkaar kennen, ontmoeten en naar elkaar omzien, is minstens zo belangrijk. Bijvoorbeeld bij de dagbesteding of bij huiskamer De Meent in Nuland.

Een voorbeeld hiervan zijn de buurtverbinders. Bij Sint Jozefoord én in het dorp Nuland wonen betrokken buurtgenoten die zich inzetten voor activiteiten tussen bewoners en buurtgenoten onderling. Bijvoorbeeld door het organiseren van Dé Brabantse Poffertjesdag in Nuland of door mensen met dezelfde interesse met elkaar in contact te brengen. Een buurtverbinder zorgt voor een extra glimlach op een doodgewone dag en maakt het leven in de gemeenschap net een beetje leuker.

Daarnaast ondersteunen we sociale ontmoetingsplekken, zoals de huiskamer in De Meent in Nuland. We kijken steeds nadrukkelijker naar hoe we samen met de omgeving mensen kunnen ondersteunen die langer thuis wonen, bijvoorbeeld wanneer zij dementie hebben.

Niet alles hoeft professioneel. Veel begint bij aandacht. Nabijheid. Betrokkenheid. Bij iemand aankloppen. Even blijven staan. Een praatje maken. Iets samen doen. Gewoon er zijn.

WAT IS BETEKENISVOL WERKEN?

Betekenisvol werken begint bij mensgericht werken. Medewerkers voelen de ruimte om aan te sluiten bij wat iemand nodig heeft om zich goed te voelen. Het is werken vanuit aandacht, nabijheid en gelijkwaardigheid.

Dat vraagt om andere vaardigheden en ook om andere functieprofielen dan we traditioneel in de zorg kennen. Zorgprofessionals blijven onmisbaar. Tegelijkertijd zijn er veel handelingen en momenten die draaien om leven, niet om zorg. Daarom werken in onze teams mensen met uiteenlopende achtergronden: van horeca tot ambacht, van zorg tot creatief. Zij brengen verschillende inzichten, talenten en levenservaringen mee en verrijken daarmee het dagelijks leven én het team.

VEEL BEGINT BIJ AANDACHT: VAN EEN PRAATJE TOT GEWOON ER ZIJN

Onafhankelijk van achtergrond of diploma hebben medewerkers op de woongroepen de functie 'woonbegeleider'. Vanuit deze gelijkwaardige rol bekijkt het team gezamenlijk

welke ondersteuning en zorg er nodig is en wie deze oppakt. Zo kan een medewerker met zorgachtergrond voor de maaltijd zorgen, terwijl een medewerker met een horeca-achtergrond een bewoner ondersteunt bij het uit bed gaan en het aankleden in de ochtend.

Bij Sint Jozefoord draait het niet om diploma's alleen, maar om betrokkenheid, aanwezigheid en passie. Samen maken we onze visie elke dag opnieuw waar.

IN DE PRAKTIJK

Onze visie zie je terug in de kleine en grote momenten van alledag. Bijvoorbeeld wanneer:

- een bewoonster – vroeger lid van kookclubs – meekookt in de keuken op de woongroep;
- een bewoner samen met zijn familie een barbecue organiseert voor de hele woongroep;
- mantelzorgers en familieleden vanzelfsprekend meedoen en medewerkers koffie aanbieden;
- huisdieren meeverhuizen en zorgen voor gezelligheid en aanspraak;
- een bewoonster haar fiets meeneemt voor fijne rondjes in de natuur.

Het zijn deze momenten die laten zien waar het bij Sint Jozefoord om draait. Al 75 jaar.

TOEKOMSTPERSPECTIEF: SAMEN VERDER BOUWEN

Ook naar de toekomst kijken we vanuit deze overtuiging. We geloven in leefgemeenschappen, in actieve buurtteams en in samenwerking met familie, mantelzorgers en de omgeving. We zien een toekomst voor ons met centrale teams in de buurt, met

mensen uit de lokale gemeenschap, die ondersteunen waar dat nodig is. Voor ouderen. Voor mensen met dementie. Voor iedereen die even extra nabijheid kan gebruiken.

De samenwerking met de omgeving is geen keuze meer, maar een noodzaak voor de toekomst van onze maatschappij. Door zorg, welzijn en gemeenschap met elkaar te verbinden, blijven we bouwen aan een samenleving waarin mensen elkaar weten te vinden

en ondersteunen. Zo blijft Sint Jozefoord ook de komende jaren doen waar we al 75 jaar voor staan: samen zorgen voor een mooie dag.

SPELEN OP DE HOGE WITTE BERG

DE EERSTE MAN

In 2008 kwam de eerste man wonen bij Sint Jozefoord: Willem, mijn beste vriend. Een levenskunstenaar, natuurliefhebber en verhalenverteller. Voor iedereen was het even wennen. Zowel voor de zusters als voor de medewerkers. En voor Willem tussen al die vrouwen. Gelukkig duurde dat maar kort: Willem en de zusters konden uitstekend met elkaar omgaan. De zusters hielden van zijn eenvoud.

“ Jeanne Opdam

MOOIE HERINNE RINGEN

DE KERMIS

Met de kermis werkten we extra hard om vroeg klaar te zijn. Dan konden we 's middags naar de kermis, samen met de zusters. Soms tilden we ze zó de rolstoel uit, de draaimolen in. Zuster Leonarda, de directeur, gaf ons geld mee voor een visje of een spek. En natuurlijk namen we ook iets mee voor de thuisblijvers.

“ Jeanne Opdam

START BOUW

HUISHOUDTRAP

Als een restaurantmedewerker jarig was, kreeg die van Zuster Leonarda, toen directrice, een enveloppe met tien gulden. Trouwde je, dan kreeg je een huishoudtrap. En bij de geboorte van een kind kwam de directie op visite met zelfgebreide slofjes.

“ Medewerkers restaurant 'De Ontmoeting'

APPELTJES PIKKEN

Ik ben geboren en opgegroeid tegenover Sint Jozefoord. Samen met mijn broers, zussen en buurtgenootjes brachten we er veel tijd door: klimmen in bomen, spelen op de 'hoge witte berg' en in de winter met de slee naar beneden. Soms pikten we appeltjes, waar tuinman Jan niet blij mee was.

“ Jeanne Moon

MISDIENAAR

Ik was vijf jaar toen Sint Jozefoord werd gebouwd. Op verzoek van Zuster Concordia werd ik misdienaar. Het wierook roken bij het Lof iedere zondagmiddag deden we met volle overgave. Soms zelfs zo enthousiast dat de zusters aangaven dat het wel wat minder mocht. Ik heb goede herinneringen aan die tijd en voel me er nog steeds thuis. Ook nu, als we met het Nulands Gemengd Koor een kerstconcert geven, komen die herinneringen weer boven.

“ Rini Zwanenberg

Samen Sint Jozef oord

VAN BEWONER TOT BUURT-
VERBINDER, VAN MEDEWERKER
TOT VRIJWILLIGER: SAMEN
MAKEN ZIJ SINT JOZEFOORD.
DOOR HUN BETROKKENHEID
IS SINT JOZEFOORD EEN PLEK
WAAR MENSEN ZICH GEZIEN
VOELEN EN WAAR SAMEN
LEVEN, WERKEN EN ZORGEN
CENTRAAL STAAN.

BRIGITTE

buurtverbinder

"Als buurtverbinder woon ik op Sint Jozefoord. Ik probeer bewoners onderling en mensen uit de buurt samen te brengen. Door bijvoorbeeld ontmoetingen te stimuleren en activiteiten te organiseren.

Sint Jozefoord wordt zo steeds meer een plek midden in de wijk. Dat samen-gevoel maakt mijn rol hier zo bijzonder."

TAMARA

specialist ouderengeneeskunde

"Ik kijk verder dan de diagnose, ik kijk naar de complete mens en werk samen met de bewoners, naasten en andere collega's. We luisteren echt naar elkaar en proberen samen te vinden wat iemand nodig heeft om zijn leven zo eigen mogelijk te maken."

PETER-JAN

familielid bewoner

"Ik voel me altijd welkom en gezien als familielid. De lieve, persoonlijke en nuchtere benadering van medewerkers richting bewoners, maar ook naar ons als familie, maken dat Sint Jozefoord heel vertrouwd voelt."

ESTHER

applicatiebeheerder

"Of het nu gaat om het netwerk, computers of systemen, ICT behoort te werken, zodat de zorg en ondersteuning kunnen blijven doorgaan."

PETER

secretaris cliëntenraad

"Het geeft mij veel voldoening om de belangen van bewoners en cliënten te behartigen. Door samen te overleggen en ideeën uit te wisselen, dragen we bij aan een leefomgeving waar iedereen zich thuis voelt."

HELMI

muziektherapeut

"Met muziek probeer ik de juiste snaar te raken bij bewoners. Van samen zingen en herinneringen ophalen tot bewegen op muziek, van klassiek tot Rock 'n Roll en alles daartussenin. Muziek sluit aan bij iemands levensverhaal en kan zo een waardevolle bijdrage leveren aan een betekenisvolle dag."

BO

medewerker receptie

"Mijn werk aan de receptie draait om gastvrijheid en aandacht: van een vriendelijk woord tot het beantwoorden van vragen. Samen met collega's zorg ik dat iedereen zich hier gezien en gehoord voelt."

RICK

Jeugdbelangen Nuland

"Ieder jaar organiseren we ons zomerkamp op het terrein van Sint Jozefoord. Drie dagen lang hebben honderden Nulandse kinderen er een geweldige tijd. Geweldig dat jong en oud zo aan elkaar verbonden kunnen worden."

VERBONDEN MET HET DORP

Wie Sint Jozefoord binnenstapt, voelt het meteen: we staan niet los van het dorp, we maken er deel van uit. Door de verbinding met de inwoners, vrijwilligers en lokale organisaties worden bewoners en cliënten gezien, horen ze erbij en kunnen ze blijven meedoen. Dat is geen ambitie op papier, maar iets wat je merkt in alles wat we doen.

In 75 jaar zijn we van een kloostergemeenschap uitgegroeid tot een levendige woon- en werkomgeving, stevig verankerd in de lokale maatschappij. Een plek waar mensen welkom zijn en ontmoeting vanzelfsprekend is. Waar ruimte is voor aandacht: een luisterend oor, een fijne wandeling, een veelzeggend moment van stilte. De nadruk ligt op betekenisvol leven, sociale relaties en eigen regie. Dat kan alleen dankzij de vele mensen, verenigingen en organisaties om ons heen.

Een netwerk dat je elke dag ziet

Medewerkers vormen elke dag opnieuw de schakel tussen cliënten, bewoners, familie en de wereld om hen heen. Op de woongroepen, in de wijk en op de dagbesteding, maar ook bij staf en ondersteunende diensten: iedereen draagt bij aan een betekenisvolle dag. Door nabij te zijn, aandacht te geven, processen soepel te laten verlopen en bewoners en cliënten te verbinden met de omgeving.

Samen met familie, vrijwilligers en partners zorgen zij ervoor dat contact en activiteiten onderdeel blijven van het gewone leven. Zo dragen we bij aan verbondenheid en welzijn. Voor bewoners, cliënten én voor onszelf.

Vrijwilligers: goud waard

We kunnen bouwen op een groot netwerk van vrijwilligers. Betrokken mensen, met het hart op de juiste plaats. Van samen fietsen tot werken in de kloostertuin: vrijwilligers brengen extra aandacht en energie. Zij kleuren het dagelijks leven op Sint Jozefoord.

Sinds 2025 wonen er bij ons ook buurtverbinders. Mensen van verschillende leeftijden, die zich naast hun baan of studie twee dagdelen per week inzetten om bewoners met elkaar en met de buurt te verbinden. Ze stimuleren ontmoetingen en organiseren activiteiten. Ze zorgen voor die extra glimlach op een doodgewone dag en maken het leven in de gemeenschap net een beetje leuker.

Samen in vertrouwde kring

Iedere bewoner of cliënt heeft een eigen netwerk van familie, mantelzorgers, burens, vrienden en andere naasten. Als iemand ondersteuning of zorg nodig heeft, wordt Sint Jozefoord onderdeel van dat netwerk. We sluiten aan en vullen aan waar nodig.

Samen kijken we welke rol wij kunnen spelen. Onze medewerkers nemen niet over, maar ondersteunen. Bijvoorbeeld in het huishouden, met specialistische verpleging of

**Een plek waar
ontmoeting
vanzelfsprekend is.**

door het bieden van een nieuwe woonplek die hopelijk snel als thuis voelt.

Als onderdeel van de regiosamenwerking 'IedereenZorgt' organiseren we gratis trainingen over zorg voor ouderen. Deelnemers leren van professionals én van elkaar hoe zij ouderen met vertrouwen kunnen ondersteunen en tegelijkertijd goed voor zichzelf kunnen zorgen. Zo versterken we het sociale netwerk van ouderen en bevorderen we de samenwerking tussen formele zorg en mantelzorg.

Ontmoeten in en rond Sint Jozefoord

Sociale contacten dragen bij aan welzijn en aan het gevoel erbij te horen. Daarom zijn inwoners van Nuland en omgeving iedere donderdagmiddag welkom bij de Mooie Middagen in restaurant De Ontmoeting. Voor een praatje, een wandeling, een spel, een kop koffie of een creatieve activiteit. De kern is steeds dezelfde: onder de mensen zijn en contact maken.

Ook ons terrein delen we graag met de omgeving. Jaarlijks spelen en logeren honderden kinderen op ons terrein tijdens het zomerkamp van Stichting Jeugdbelangen Nuland. Op de jaarlijkse seniorenendag, die we samen met de lokale KBO's organiseren, ontmoeten ouderen uit de omgeving elkaar bij ons. Met een programma, een loterij en vooral veel gezelligheid.

En natuurlijk is iedereen welkom in ons restaurant. Voor een kop koffie met gebak, een smakelijke lunch of gewoon een gezellig praatje.

Samenwerken voor verbetering

Samenwerking helpt ons om onze kwaliteit te verbeteren en aan te blijven sluiten bij ontwikkelingen in de maatschappij en de VVT-branche. Daarom werken we samen in verschillende netwerken, met partijen die ieder hun eigen expertise hebben. Door samen te leren, ketenafspraken te maken en complexe vraagstukken organisatie-overstijgend aan te pakken, blijven we ons ontwikkelen. Meer over deze samenwerkingen is te lezen op onze website.

Midden in
de lokale
samenleving.